

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Волинській області
Слідчий відділ
проспект Василя Мойсея, 4, м. Луцьк, 43005, тел. (0332) 24-22-10
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001487

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Луцьк

«12» червня 2024 року

Заступник начальника слідчого відділу Управління Служби безпеки України у Волинській області підполковник юстиції Вільчинський Олександр Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22023130000000089, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

**Бавиній Людмилі Іванівні,
08.12.1961 року народження, уродженці
міста Свердловськ Російської
Федерації, зареєстрованій за адресою:
Луганська область, м. Голубівки,
вул. 23 з'їзду, буд. 42, кв. 9, громадянці
України,-**

про те, що вона підозрюється у добровільній участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, публічних закликах до проведення такого незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, а також у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що вчинені за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1 та ч. 2 ст. 110 КК України, що мало місце за наступних обставин.

Так, в Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з вказаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави всього світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема і Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незважаючи на вищевикладене, у березні-квітні 2014 року у м. Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України, у зв'язку з чим з 07.04.2014 та по даний час територія м. Голубівка та Алчевського району окупована представниками РФ.

У окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Луганської народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками РФ з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади

«ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

У результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ та відповідно до Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постанови Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Надалі, 24 лютого 2022 року російською федерацією здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, у зв'язку із чим розпочато ведення агресивної війни проти України та відкрите захоплення її території.

Після цього збройними силами російської федерації, які діяли за наказом військово-політичного керівництва рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану»,

введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Луганської області опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій російської федерації на території Луганської області.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Луганської області, з числа представників незаконного збройного формування так званого «ЛНР», створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації російської федерації.

20 вересня 2022 року так званою «Луганською народною республікою» прийнято «Закон о референдуме Луганской Народной Республики по вопросу о вхождении в состав Российской Федерации на правах субъекта Российской Федерации», з метою організації незаконного референдуму на тимчасово окупованій території Луганської області утворено територіальні комісії, в тому числі територіальна комісія в м. Голубівка Луганської області.

Також, 20 вересня 2022 року так званим «Народним Советом ЛНР» прийнято «Постановление № 893-НС о назначении референдума Луганской Народной Республики по вопросу о вхождении в состав Российской Федерации на правах субъекта Российской Федерации», яким призначено проведення «референдуму», визначено питання та дні голосування – 23.09.2022-27.09.2022.

В той же час, громадянка України Бавіна Людмила Іванівна, усвідомлюючи факт збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на території Алчевського району Луганської області у своїх особистих інтересах з метою одержання винагороди від окупаційної влади та пропозицій подальшого працевлаштування в таких органах (установах), та приблизно в середині вересня 2022 року, більш точний час з об'єктивних причин встановити не виявилось можливим, добровільно погодилася взяти участь в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території м. Голубівка Луганської області, мовою оригіналу – «референдум Луганской Народной Республики по вопросу о вхождении в состав Российской Федерации на правах субъекта Российской

Федерации» (далі за текстом «незаконний референдум») як член «участковой избирательной комиссии избирательного участка № 1006».

Після цього, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення Алчевського району Луганської області думки невідворотності встановлення та утвердження російської окупації як єдиної законної влади на цій території, просуваючи ідеї проросійської спрямованості, перебуваючи на окупованій території м. Голубівка Луганської області, не пізніше 24.09.2022, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлені, публічно закликала до проведення вказаного незаконного референдуму на зазначеній тимчасово окупованій території України з метою дискредитації дій української влади, а також для подальшого встановлення у м. Голубівка Луганської області окупаційної влади, штучного створення у його мешканців хибних уявлень про благі наміри окупаційних військ та незворотного і стабільного існування на теренах вказаної області влади рф та ідей «російського світу».

Являючись членом «участковой избирательной комиссии избирательного участка № 1006 ЛНР», Бавіна Л.І. здійснювала обхід приватних домогосподарств міста Голубівка Луганської області з метою роздачі та збору бюлетенів щодо проведення вказаного незаконного референдуму, приймала активну участь у його проведенні на ділянках для голосування, а також здійснювала підрахунок голосів.

Таким чином, своїми умисними діями, які виразились у добровільній участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, а також публічних закликах до проведення такого незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, Бавіна Людмила Іванівна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 5 ст. 111-1 КК України.

У свою чергу, громадянка України Бавіна Людмила Іванівна, усвідомлюючи факт збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, перебуваючи на тимчасово окупованій території України, а саме в м. Голубівка Луганській області, діючи умисно, вступивши у злочинну змову з іншими невстановленими особами для вчинення спільних протиправних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, а відтак усвідомлюючи протиправний характер вчинюваних дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, приблизно в середині вересня 2022 року, більш точний час з об'єктивних причин встановити не виявилось можливим, діючи зі своїх особистих мотивів добровільно погодилася взяти участь в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території України, та в період з 23 по 27 вересня 2022 року як «член участковой избирательной комиссии избирательного участка № 1006 Луганской народной республики» забезпечувала та організовувала його роботу з метою проведення в м. Голубівка Луганської області так званого «референдуму Луганской Народной Республики

по вопросу о вхождении в состав Российской Федерации на правах субъекта Российской Федерации».

Зокрема, у період часу з 23 по 27 вересня 2022 року Бавіна Л.І., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, перебуваючи на виборчій ділянці у м. Голубівка Луганської області, виконуючи відведену їй роль «член участковой избирательной комиссии избирательного участка № 1006 Луганской народной республики», спільно з іншими невстановленими особами, шляхом складання списків виборців, ідентифікації осіб, що прийшли на виборчу ділянку, видачі бюлетенів для голосування в яких було запитання російською мовою: «Вы за вхождение Луганской Народной Республики в состав Российской Федерации?», здійснення по-дворового обходу мешканців м. Голубівка, в ході якого активно пропонувала мешканцям проголосувати, а також здійснення підрахунку голосів та узагальнення результатів виборів, взяла участь в організації та проведенні незаконного референдуму з питання «входження луганської народної республіки до складу російської федерації на правах суб`єкта російської федерації», тобто вказаними діями Бавіна Л.І. посягнула на територіальну цілісність і недоторканність України, оскільки її дії спрямовані на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Таким чином, своїми умисними діями, вчиненими з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, Бавіна Людмила Іванівна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 110 КК України.

**Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ у Волинській області
підполковник юстиції**

Олександр Юрійович ВІЛЬЧИНСЬКИЙ

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Волинської обласної прокуратури**

Олег Степанович КОСТЮК

Підозрюваному роз'яснено, що згідно ст. 42 КПК України він має право:

1. знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
2. бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
3. на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх

кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4. не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5. давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6. вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7. у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;

8. збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9. брати участь у проведенні процесуальних дій;

10. під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11. застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12. заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13. заявляти відводи;

14. ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;

15. одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16. оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17. вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18. користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

19. підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

20. підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки мені вручено, права та обов'язки згідно ст. 42 КПК України оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року.

Захисник: _____

**Про підозру повідомив, повідомлення про підозру
вручив та права роз'яснив:**

**Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ у Волинській області
підполковник юстиції**

Олександр Юрійович ВІЛЬЧИНСЬКИЙ